

Obžalovanja vredni slučaj.

Novorojenček v greznicel. Pri gostilni Renčelj na Pobrežju pri Mariboru so naleteli pri izpraznjevanju greznice na novorojenčka moškega spola, katerega je odvrгла nezakonska mati. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je prišel otrok mrtv na svet.

Že zopet pod ključem. Pred kratkem je bil izpuščen kaznenec Franc Homec, ki se je potikal brez dela po Mariboru, dokler ga ni policija zaprla. Kakor hitro so ga imeli pod ključem, so ugotovili, da je on vlomil 17. IV. v Spodnjih Jablanah pri Cirkovcah pri posestniku Jakobu Potisk, kateremu je odnesel 1720 Din. Dalje je vlomil tudi v mariborsko študijsko knjižnico, katero je okradel za 250 Din. Policija je mnenja, da ima prijeti tiček še bolj kosmato vest.

Prijet požigalec. Na Remšniku ob sev. meji je v noči na 12. april pogorela kajža posestnika Ivana Robnika, v kateri je bival najemnik Jelen z ženo in petimi malimi otroci. Požar je presenetil najemnikovo družino v spanju. Sreča je še bila, da je začel goreti kurnik, v katerem so kokoši s kokodakanjem zbudile Jelena, ki je rešil iz kajže sebi in svojim v zadnjem hipu golo življenje. Remšniški orožniki so lastniku bajte Robniku dokazali, da je on zažgal, da bi dobil zavarovalnino 10 tisoč Din. Robnika, ki je priznal zločin, so izročili sodišču.

Dihurja v človeški podobi pod ključem. Orožniki iz Pragerskega so zaprli posestnika Cirila Skledar in delavca Anton Urlep, katerima so dokazali, da sta pokradla 63 kokoši. Ukradeno perutnino sta prodajala na mariborskem trgu.

Nočni boj s tihotapcema pred vrati Ljubljane. V Ljubljani pobira mestna občina od pijač in jestvin poseben užitninski davek, ki je posebno osovražen pri kmečkih ljudeh. V noči na zadnji četrtek (22. 4.) je zaustavil Jakob Škof, uslužbenec užitninske kontrole, na ljubljanski mestni

meji pri Viču dva moška z nahrbtnikoma in s kolesi, ker sta bila sumljiva, da hočeta tihotapiti užitnini podvrženo blago. Ko je neznanec s tovarišem Ivanom Prešernom zaprl pot in pozval možakarja, naj pokažeta, kaj da vsebujeta njuna nahrbtnika, je eden, za katerim se je pognal Škof, zbežal, drugi pa je podrl Prešerna na tla. V borbi je potegnil Prešern samokres, da bi se ubranil nasilneža. Med ruvanjem se je sprožilo orožje in krogla je zadela tihotapca v brado. Kljub obstreru je švercar zginil v goščo. Pozneje se je oglašil v bolnici, kjer so ga obvezali. Gre za 36letnega Ivana Rožnika, posestnika v Hruševem pri Dobravi, ki bo imel opravka s sodiščem.

Beg dveh mladih iz življenja. V okolici Ljubljane so našli ustreljenega podnarednika Ivana Lamberta, ki je služil v kolesarskem bataljonu I. planinskega polka, in 23letno Frančiško Hribar, kuharico, stanujočo na Šmartinski cesti 20. Poleg nesrečnežev sta ležala vojaška puška ter samokres. Okolnosti kažejo, da je podnarednik ustrelil najprej Hribarjevo iz puške skozi pleča in nato je pognal še sebi kroglo v glavo iz samokresa. Vzrok prostovoljne smrti je sigurno nesrečna ljubezen ter mladostna nepremišljenost.

Ciganski tatovi izpustili ukradene konje. Zadnjič smo poročali, da so bili v Grčarih pri Kočevju ukradeni 15.000 D vredni štirje konji. Javnost je po pravici osumila tatvine cigane Hudoroviče iz Kočevja. Orožniki v Kamniku so prejeli te

Pri motnjah v prebavi, napihnjenosti, vzpehanju in zgagi, povzročeni po trdi stolici, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice in zjutraj na tešče želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA VODA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za iztrebljanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

dni obvestilo, da so se pojavili ciganski konjski tatovi v Podborštu in Komenski Dobravi. Več združenih žandarjskih patrulj se je podalo na lov na uzmoviče. Orožniki so tudi ugotovili, da so cigani med potjo konje menjavali in prodajali in jih imeli šest seboj. Žandarjem so priskočili na pomoč še kmetje, ki so se na hitro roko oborožili, kar je pač kateri v naglici zagrabil. Za cigane so znali, da so se zatekli pod Šenturško goro, kjer jih je opozoril eden od njihovih tovarišev, da jim grozi obkolitev od žandarjev in kmetov. Cigani so konje izpustili in so se razbežali na vse strani. Polovljene konje so žandarji odgnali v Komendo in na Brnike. Upanje je, da bodo kmalu tudi tatinski cigani v rokah pravice.

Izpred sodišča.

Mladoletnik na zatožni klopi. Kazenski senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil na tajni razpravi na dve leti zapora 17letnega posestniškega sina J. Z. iz Zerovincev, ker je 4. februarja ustrelil očeta. Oče je bil kriv družinskega spotika in preprirov, ker je vzdrževal nedovoljeno razmerje do druge ženske.

Zet in tašča obsojena na dosmrtno ječo. Dne 5. februarja zjutraj so našli ob cesti v Oglenjščaku pri Zg. Polskavi truplo viničarja Karla Mihelak. Že na dan najdbe je prišla žandarmerija 27letnega čevljarja Dragotina Kolar in njegovo taščo, Mihelakovo 51letno ženo Julijano. Obtožnica pravi, da je bil po poroki hčerke s Kolerjem v Mihelakovi hiši prepir na dnevnem redu. Ker se je postavila tudi Mihelakova žena na Kolarjevo stran, je sklenil gospodar Karl Mihelak, da bo hišo zapustil. Kljub temu sta sklenila tašča in zet, da se bosta starega znebila. Dne 4. februarja je Mihelakova zvalila moža na dom, kjer ga je v noči na postelji ubila s sekuro Kolar in je celo mrtvega šestkrat zabodel z nožem. Po groznem dejanju sta morilca počedila spalno izbo in sta skrivala truplo celi naslednji dan v kuhinji.

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

16

K prijateljem v Kaplo?

Nima jih več. Bratci s Fužine bi se mu smejali, da je hodil k misijonu in se jih izogibal. Če gre zdaj k njim, bodo dejali, da jih za prijaznost moleduje.

Tega pa ne, on ne! Ko Ojstre nad krtinami, tolk je on nad njimi, babjeki in gizdalinci.

Ali iz te samote mora. Vsaj za kak dan!

H grofu pojde. Saj bi mu bil že itak moral poslati glas o nesreči. Ali se bo jezil? Zakaj? Nesreča je nesreča. Kregati se Anza ne da, tudi grofu ne.

Tako je sklenil, da pojde drugi dan h grofu v mesto. Zaradi gamsov je bil lahko brez skrbi. Večerna zarja je obetala lepo vreme.

V Gradcu je bila na Blažovo velika pustinja. Grofov jagar je prišel ravno prav, ko se je po mestu valil pustni sprevod. Prejšnji dan je prilezel le do nekega kmeta v Zaplazu, danes pa je že navsezgodaj odrinil in prišel kmalu popoldne v mesto. Nekaj časa je gledal razposajeno mladino in spomin mu je ušel v tiste čase, ko je še s komedijanti romal po svetu in kazal ljudem svoje umetnije, da so mu ploskali. Skoraj si je zaželel nekdanjega življenja.

Tedaj ga je nekdo dregnil, in ko se je ozrl, je zagledal Špelo, ki se mu je zapeljivo smejala. Zraven nje so se postavili sami znanci: krojač Murko, sodnikov Lavrine in še pol ducata kapelskih fantov in deklet. Kar koj so ga obstopili in zdaj je vzkliknil ta, zdaj oni.

»Anza! Anza! Anza!« so norela dekleta, »to je nekaj, da si ti tu! Danes nam ne uideš.«

»Danes bo veselo. Pri 'Jelenu' je bal,« se je oglašil krojač Murko.

Špela ga je vabila:

»Anza, ti moraš z nami na bal, moraš. Gradčani ne znajo rajati. Pokazali jim bomo, kako se raja.«

Jagra je mikalo. Saj si je v svoji samoti že tako dolgo želel veselja in veselih ljudi.

Že se je hotel vdati. Tedaj se je spomnil svojih mrtvih gamsov v planini. Ne, saj bi ne mogel biti vesel! Malo je pomislil, potem pa se je napol izmuznil:

»Najprej moram k svojemu gospodu, h grofu Kristalniku; nekaj važnega mu moram sporočiti. Ko opravim, pridem, če bo še čas. Torej na svidenje morda!«

Po teh besedah je krenil po ulici dol.

Pustni direndaj pa je bil vedno večji. Tu se je pripodil trop pustnih spak, našemljenih ko zajci, ki so vihteli puške in gonili lovce pred seboj. Za temi je primahala gruča godbenikov, oblečenih v uniforme; korakali so ritensko in piskali grozovito narobe.

Raketa na mesec

Pri mestu Bosswell v Novi Mehiki dela 15 let poskuse na raketi profesor Godaral. Letos 12. maja hoče izpustiti to raketo v zračne višine in je prepričan, da bo zadela raketa prvo nebesno telo in to je mesec.

Ravnatelj, ki ne zna čitati

Pred kratkim je nekdo budimpeštanska tekstilna tvrdka doživela polom. Ko bi moral nje vodilni nameščenec Ferdinand Schuchner podpisati protokol o zasiljanju, ki ga je imel s policijo, se je izkazalo, da ne zna brati ne pisati. Policijski komisar kar ni hotel verjeti in ko je Schuchner svoje neznanje potrdil, ga je vprašal: »Kaj ste bili pri pod-

Za sv. birmo —

molitvenike in rožnivece v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuju. — Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

Šele v noči na 5. februarja sta položila umorjenega na cesto, da bi zgledalo, kakor bi bil postal žrtev napada. Mihelakova in Kolar sta bila v Mariboru po priznanju pred sodniki obsojena vsak na do smrtne ječe.

Nevarna tička pred ljubljanskimi sodniki. Mali kazenski senat v Ljubljani je te dni sodil dva nevarna tička, ki sta italijanska državljana. Gre za Ivana Škapina, 35letnega šoferja iz Vipave, in njegovega tovariša Kornelija Portelli. Škapin je že presedel po ječah 13 in pol leta in je bil šofer v Abesiniji med italijansko-

abesinsko vojno. Omenjena sta se priklajala preko naše meje z namenom, da bi vlamljala, a nista imela sreče. Obtožnica ju je dolžila dveh vlomov. Ponoči od 5. na 6. januar letos je bilo vlomljeno v Zaninovičevo gostilno v Mostah pri Ljubljani. Plen je bil: velika zaloga sardin, 5 kg sira, cigarete in steklenica hruševca. Gostilničar je imel do 344 Din škode. Ponoči 7. januarja pa je bilo skozi okno vlomljeno v delavnico čevljarskega mojstra Jeršeta na Tyrševi cesti 37 v Ljubljani. Vlomilca sta se plena že razveselila, kajti v roke bi jima padlo 2000 Din gotovine, mnogo čevljev in usnja v vrednosti 3600 Din. Gospodar pa je začutil ponoči ropot in se pravočasno prepolil oba vlomilca. Kmalu nato je policija aretirala Škapina in Portelli. Radi pomanjkanja dokazov sta bila oba oproščena vloma v Zaninovičevo gostilno, za poskušeni vlom pri Jeršetu je bil Škapin obsojen na tri leta, Portelli pa radi dosedanje neoporečnosti na 10 mesecev strogega zapor in na izgon iz Jugoslavije za vselej.

to dela, kdo se skriva za temi nepridipravi in oskrunjevalci, vas pouči zanimiva in poučna igra »Podrti križ«, katero vprizori Prosvetno društvo v Kamnici v nedeljo 2. maja ob treh popoldne v cerkveni dvorani. Vsak, kdor si bo to vprizoritev ogledal, bo dejal, da tako vzgojne in poučne igre še ni videl. Zatorej vabljeni v čim obilnejšem številu, seveda tudi sosede.

Marija Snežna. Naše Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 2. maja ob treh popoldne lepo ljudsko igro v petih dejanjih »Pozna pomlad«, katero ponovi tudi na Križevu 6. maja. Ker je čisti dobiček namenjen za gradnjo novega odra, zato vam ključemo vsem na veselo svidenje! Bog živi!

Slov. Bistrica. Sedaj spomladi, ko nam mati narava daje toliko zelenega upanja, in v lepem maju, ko slavimo največje vseh mater, bomo proslavili tudi naše matere. Že je na delu marljiva voditeljica dekljskega odseka, da iz drobni src naših otrok stke eno samo priznanje o tili veličini materinstva in zahvalo otrok našim materam za njih žrtve in ljubezen. Matere, ako se hočete ogreti ob tej ljubezni vaših otrok, pridite v nedeljo 2. maja v hranilnično dvorano! — Prosvetno društvo opozarja svoje prijatelje, da pripravljajo življenjsko resno igro: »Brat Martin.« Z našo veseligrjo v aprilu smo si menda le pridobili vaše zaupanje in simpatije!

Središče ob Dravi. Letos poteče 25 let, odkar deluje v naši župniji Katoliško prosv. društvo. Velike so zasluge, ki jih ima društvo na polju mladinske prosvete, a tudi nič manjše niso bile žrtve, katere je društvo tekom svojega obstoja moralo doprinesiti. Da proslavi na primeren način ta svoj jubilej, priredi društvo Narodna prosveta v dne 16. in 17. maja, to je za blinosti praznike, proslavo 25letnice prosvetnega dela z javnim nastopom mladinskih odsekov. Pri proslavi sodeluje mestna godba iz Ormoža. Na prireditvi opozarjamo in vabimo vse domačine in bratska sosedna društva. Tozadevne vprašalne pole, ki so jih društva prejela, naj izpolnjene pravočasno vrnejo. Natančen spored še objavimo. — Pripravljajni odbor.

Veržej. Marijanišče v Veržaju praznuje v nedeljo 2. maja z vso slovesnostjo god svoje zavetnice Marije, dobrega sveta. Na predvečer bo spovedovanje, govor in blagoslov. V nedeljo

DRUŠTVENE VESTI

Dravograd. Prvo nedeljo v majniku se bo tudi dravogradska župnija pridružila oni veliki družini Prosvetne zveze, ki ima po vsej slovenski zemlji svoja prosvetna društva in svoje domove. Naše novo Prosvetno društvo, katerega bomo to nedeljo ustanovili, sicer še nima svojega doma, ima pa svoje lepe prostore v mežnariji, kjer bo dovolj prostora za čitalnico, za knjižnico in za društvene sestanke. Fantje in dekleta iz Dravograda in okolice, gotovo berete poročila o delovanju prosvetnih društev, drugod. Hiteti bomo morali, da pridemo za njimi. V skromnosti začnemo, a upamo v napredek. Zavečajte se svoje dolžnosti, pridite vsi do zadnjega, ki se zavedate važnosti prosvetnega dela in ljubite lepo knjigo, na ustanovni občni zbor, pristopite k novemu prosvetnemu društvu. Zakaj bi ravno Dravograd moral zaostajati. Še

hrbovska Ojstrica ima svoje društvo, samo naš Dravograd ga dosedaj ni imel. Pogum in korajža, mladina! Na svidenje to nedeljo popoldne po večernicah v društveni sobi mežnarije. Bog vas živi!

Sv. Anton na Pohorju. Naši sosede Ribničani so v nedeljo 18. aprila nam priredili lepo gledališko predstavo. Igralci, po večini same mlade moči, so nastopili v Jalenovi igri »Dome s sigurnostjo, da bi jih kar zamenjal s poklicnimi igralci. Seveda je tudi oder tako obsežen, da se da na njem nastopati in igrati. Še večjo zaslugo pa ima pri te režiser g. kaplan Jakob Sem, ki je s svojimi igralci kar zadovoljen. Zato bodo, kakor smo slišali, igro ponovili, da bo takrat dvorana polna. Na prireditvi smo videli več odličnih gostov, med temi preč. g. patra Gabrijela, vizitatorja III. reda iz Maribora. Katoliškemu prosvetnemu društvu pa čestitamo k vsemu! Naj gre po tej poti naprej!

Kamnica pri Mariboru. »Evharistični križ« porde, »Temni elementi so oskrunili križ ob gozdu« itd. Čitamo dan za dnem v časopisju. Kdo

Nato so pricepetali moški, ki niso imeli nič drugega telesa ko za ped dolge noge in strašanske glave, nosove pa pol klaftre dolge. Naslednje so priracale ogromne race z ženskimi glavami. Potem pa je prišel glavni direndaj. Kakih petdeset pustnih šem je pričindralo in priropotalo. Kakor pravi norci so se klatili po cesti, puhali ljudem neki prah v obraz, da je moralo vse kihati, in prskali vodo iz ust na levo in desno. Kateri je planil h kaki stari ženici in jo je poljubil, da je bilo smeha; drugi je skočil h kakemu dekletu in ga pobožal s črnimi sajastimi rokami.

To je bilo smeha, jeze, krega, zvončkljanja in piskanja! Grofov jagar je nekaj časa mirno gledal na to vrvenje. Tedajci je zagledal sredi pustnih norcev mogočen rdeč dežnik, ki je bil na las podoben rdeči strehi, kakršno je nosil Gašpar s seboj. In glej, res je capljaj pod njo mojster Gašpar in se krčevito držal za njo! Cel trop pustov se je sukal okoli možica in ga vrtel v krogu, da so mu škrici visoko odskakovali. Nič mu ni pomagalo, najsi se je še tako opletal. Na vse pretege je vpil:

»Norci! Če mislite, da ste vi, jaz nisem! Jaz sem pošten kramar. Pustite me! Tožil vas bom.«

»Pusta bo tožil! Hohoho! Na, skoči, patron!« se je zakrohotal eden od sitnežev.

Gašpar pa tudi ni bil brez soli v glavi. Posre-

»Na, le skoči!«

Zasadil je norcu iglo v meso tam tja, kjer hrbet svoje lepo ime izgubi, da je na glas zatulil in se z roko prijel ranjene plati ter skočil v stran.

Še dveh drugih pustov se je Gašpar tako rešil, onih pol ducata pa ga je prišlo, mu vzelo iglo in drajskalo še bolj razposajeno z njim v kolu.

In tedajci se je široko in mogočno postavil grofov jagar pred nje in je zarogovilil:

»Smrkovci vi! Ali vas ni sram, da uganjate svoje neslane norce s takim starim možakom?«

Pusti so se zdrznili; pustili so Gašparja in so s hruščem in kričem obstopili jagra:

»Glej ga! Dolg je ko fižolova prekla.«

»Ali je Kristof, ki ga je Peter iz nebes nagnal?«

»Kdo pa je?«

»Svoje matere sin!«

»Rojen leta en tisoč šest sto in sedem in trideset zeljnatih glav.«

Eden ga je z lisičjim repom oplazil okoli ušes.

Zdaj pa se je jagar razjezil, da je bil rdeč ko kuhan rak. Pograbil je poredneža okoli pasu in ga vrgel na nizko hišico, da je obtičal na strehi v snegu. Dva druga je sunil s pestjo v želodec, da sta se zvrnila ko vreči.

Ljudje so se sprva smejali, ker so menili, da so to zmenjeni norci. Ko pa so videli, da je resnica, so se postavili na stran pustov in že se je jagru

jetju? — »Ravnatelj.« — Kako je mogoče, da ne znate pisati? — »Te ga se pač nisem učil.« — »Kolikšna je bila vaša plača?« — »1000 pengov na mesec.« — »Kaj bi bilo iz vas, če bi znali tudi pisati?« — Morda bi postal knjigovodja z mesečno plačo 200 pengov.«

Koliko denarja tehta Aga Kan?

Znan indijski knez Aga Kan se je mudil v zadnjem času v Vzhodni Afriki, kjer se je sestal s številnimi mohamedanskimi osebnostmi. Knez je v svoji domovini, kakor znano ne samo posvetni, temveč tudi verski poglavar svojih podložnikov in se za verska vprašanja zelo zanima. V Nairobiju, prestolnici angleške kolonije Kenje,

zjutraj ob petih prva sv. maša pred Najsvetejšim z govorom. Siede tihše sv. maše kakor po navadi. Ob pol desetih govor, nato slovesna peta sv. maša pri Lurški votlini. Popoldne ob dveh ravnotam govor, slovesne litanije Matere božje in blagoslov. Marijanski in martinški salezijanski gojenci obhajajo ta dan svoj mali evharistični kongres, katerega zaključijo popoldne ob treh z javno evharistično akademijo v gledališki dvorani. Marijini častilci in evharistični prijatelji uljudno vabljeni na ta naš dvojni lepi praznik!

Vransko. Lepo akademijo z govorom, deklamacijami, pevskimi in telovadnimi točkami bo priredil fantovski odsek Katoliškega prosvetnega društva prihodnje nedeljo dne 2. maja t. l., ob treh popoldne v Gasilskem domu v Prekopi. Ves spored je zelo skrbno sestavljen in dobro pripravljen. Zato bo brez dvoma vsem ugajal. Ker je to prvi večji nastop naših fantov, vlada povsod zanj veliko zanimanje. Naj nihče ne zamudi lepe prilike in si ogleda to zanimivo prireditve, ki je prva te vrste po dolgem času. Vabimo tudi sosednje župnije! Pridite!

Vojnik. V nedeljo dne 2. maja priredi naše Prosvetno društvo materinski dan s pestrim sporedom. Pevci bodo zapeli pesmi »Sirota« in »Mamica moja«. Točke: »Mati ob zibelki«, »Na grobu«, »Simbolična vaja«, »Cvetje v pozdrave«, »Fantovski pozdrave«, bodo izvirne in presenetljivo lepe. Na sporedu je tudi govor: »Beseda o materie«. Za konec bodo igrale članice dramo v treh dejanjih »Po trnju do cvetja«. — Pri nas igrajo neka društva vedno in vedno igre, ki jih že na letakih sami ocenijo z dostavkom: »Mladini zabranjeno!« Mi bi vprašali: Kako morejo prirediti društva, ki se mladini priporočajo, igre, ki so mladini zabranjene? Ali se to strinja s poslanstvom prireditev, ki so za to postavljene? Odgovorite! Ljudje, ki vsako versko igro preganjajo in jo sramotijo, pitajo z »Vaškimi Venerami« in »Cerkvenimi miši« svojo publiko, si laste pravico, da vzgajajo tudi otroke staršev, ki žele, da bi otroci bili verni in moralni. Mi se seveda ne bomo ozirali na plehko kritiziranje nekaterih polizobražencev, opozoriti hočemo le starše, da bodo vedeli, kje njihovi otroci ne smejo biti včlanjeni, ako hočejo, da vzrastejo v verski in dobri šoli in ne pod vplivom

Ali si že obnovil naročnino?

vom pedagogike »Vaških Vener« in »Cerkvenih miši«, četudi se reklamirajo v papeških barvah.

Artike. Marijin vrtec in Prosvetno društvo sta sijajno »materinsko proslavo« morala na splošno željo ponavljati v nedeljo dne 18. aprila v zopet dobro zasedeni šolski dvorani. Saj je bilo res vredno iti gledat ta lep in bogat spored. Nastopali so otroci s prav ljubljenimi deklamacijami v pozdrav materam. Prav lepo so izvajale članice deklacijskega krožka pomenljivo simbolično vajo »Marija, mati, ljubljena«, v lepih savinjskih narodnih nošah. V srce segajoči govor g. profesorja Bogoviča iz Maribora je marsikateri materi izvalil solze v oči. Nad vse lepi sta bili igrici »Potolažena sirota« in »Pavelčkova piščalka«. Kot posledni in najbolj dovršeni točki sta pa bili rajanje po narodni pesmi »Slovensko dekle« in »Gor čez izaro«. Največ zaslug za tako lepo uspešno prireditev ima gotovo učiteljica gđc. Pograjc, ki je imela polne roke dela s pripravi in ki je bila duša celotne prireditve. Vsa teža odgovornosti je ležala na njenih ramah. Kaj se pravi spraviti skupaj iz vseh vetrov čez 70 otrok, jih naučiti tega in onega, jih krotiti in držati na uzdi, to ve samo tisti, ki se je sam kdaj ukvarjal s takimi rečmi. Gđc. Pograjcova zasluži vse priznanje in pohvalo! Naši ljudje pa ji bodo kot prosvetni delavki ohranili trajen hvaležen spomin!

Slovenec v Zagrebu. Zadnja prireditve Slomškovega prosvetnega društva, ki je bila v nedeljo 18. aprila zvečer, nas je prijetno presene-

Oni, ki mnogo jedo in veliko sede ter zaradi tega največ trpe na trdi stolici, naj pijejo dnevno po eno čašo naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti. Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA VODA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

so mu pred edhomom v domovino priredili poslovilni večer. Guvernerji so mu ob tej priliki darovali ček, ki ustreza vrednosti zlate palice v njegovi telesni teži. Aga Kan je določil, naj se ta vsota 30.000 funtov šterlingov razdeli v dobrodelne namene.

Zakaj bežijo?

V vseh časih je bilo dovolj mladih ljudi, ki so pobegnili z doma, če jim kaj ni bilo po godu. Včasih jih je vodila k temu v prvi vrsti menda volja po pustolovčinah. Zanimivo je vedeti, kakšni razlogi tirajo danes mlada dekleta, da jo odkurijo od staršev. Znana londonska policijska centrala Scotland Yard, je izprašala nič manj nego 15 tisoč takšnih deklet, kaj jih je napotilo k be-

bližalo ducat krepkih fantov, ki so bili s palicami oboroženi.

Jagar je spoznal, da jim ni kos. Urno je skočil v stran, ko mačka je splezal čez okno na balkon in do drugega nadstropja bližnje hiše, tam pa po ozkem robniku na kraj in v drznem skoku na vrh smreke, ki je rastle dobro klastro daleč od stene, in po smreki dol na vrt...

Vse je kar zijalo in s strahom in začudenjem gledalo, kaj bo. Ko je zdrknil na tla in izginil, so prišli do besede:

»To je sam zlodej! Sam živi zlodej!«

Toda jagar, ki ga je postalo sram, da je zbežal, se je že prikazal v sosednih durih. Z zavihanimi rokavi in s stisnjenimi pestmi je stal tu. Neznansko je zaukal, da je odmevalo po ulici in so se ljudje s pusti vred razpršili. Niti oni fantje s palicami si niso upali nadenj. Porogljivo jih je pogledal, še enkrat je zaukal, še bolj neznansko ko prvič, in je prekoratil cesto ter zavil v stransko ulico, kjer ni bilo žive duše, in odšel.

Ni še bil dve sto korakov daleč, ko je začul za seboj hreščec glas:

»Anza! Anza! Jagar, počasi! Počakaj malo!«

Gašpar je prisopihal za njim; svojo streho je stiskal pod pazduho. Kar zaletel se je v jagra, se obesil nanj in dejal ves iz sebe:

»Anza, Anza! Tega ti nikoli ne pozabim. V ne-

tila. Čeprav nam je društvo že dostikrat pripravilo lepe stvari, kaj takšnega skoraj nismo pričakovali. Posebno g. Rupnik kot župan je bil ljudem všeč, pa tudi drugi zaslužijo pohvalo, a katero gledalci niso štedili. Nekateri igralci so dobili celo šopke nageljnov, kar pri nas ni navada, ploskanja pa ni bilo ne konca ne kraja. — Prav lepo so se odrezala tudi dekleta slovenske Marijine družbe na svojem prosvetnem večeru preteklo nedeljo. Zelo dovršeno so zapela »Venček narodnih« in zaigrale petdejanko »Ljubzen zmaguje«.

Versko stanje v Rusiji.

Dvajset let bo minulo letos meseca novembra, ko komunisti vladajo Rusijo. Napeli so vse sile, da bi uničili vero, a ni se jim posrečilo. V listu »Meč« v Varšavi z dne 21. marca čitamo naslednje poročilo o verskem stanju v Rusiji:

»Že je preteklo mnogo let, ko v Moskvi nismo slišali zvonjenja. Zunanja oblika mesta se je spremenila. Na stotine cerkva je izginilo, na drugih so uničene kupole. Kjer so še kupole, so iz njih sneti križi in na njih vise rdeče zastave. Duhovnikov ni videti v duhovniški obleki. Na prvi pogled je pravoslavna cerkev v Rusiji izginila na zunaj in boljševiski so zmagali stoprocentno.

Toda ta utis je varljiv. V poslednjem času se verski čut vzbuja pri raznih slojnih naroda. In tudi uradna sovjetska politika je nekaj popustila v odnosu do cerkve. Seveda tega popuščanja ne smemo pretiravati. Na zunaj se je to kazalo v tem, da je v minulem letu krajevnim oblastem bilo prepovedano preganjati cerkev.

Po nedavnih uradnih poročilih večja polovica prebivalcev vzdržava svoje odnose k cerkvi. S tem se samo potrjuje, kar je tuj opazovalec že davno videl. Vera se počivlja v značilni meri pri mladini in ne samo pri starejših, kakor je prej trdila sovjetska oblast. Ne glede na to, da javno spoznavanje vere more škodovati pri

sreči in v stiski spozna človek prijatelje. V hudi stiski in skušnjavi si mi pomagaj.

»Kako pa si zašel v to stisko in skušnjava?« mu je Anza ponagajal.

»Prav po nedolžnem. Stal sem kakor vsi drugi častiti meščani in gledal pustno procesijo. Ko se je potem tisto prskanje začelo, sem odprl streho, da bi me norci ne zmočili. Pa saj veš: biku ne smeš z rdečo streho pod nos. Še preden sem vedel, kako, že so me držali in sukali ko zlodej ubogo dušo v peklju.«

»Hahaha! En norec jih sto zmeša.«

»Sto norcev pa ti še tistega enega pametnega dajo.«

»Ali se ti je kaj zgodilo? Ali so ti kaj storili?«

»Bogu bodi hvala: ne! Ali ko bi tebe ne bilo, bi me bili na duši in telesu pogubili. Povej, kako naj ti povrnem? Ali hočeš denarja?«

»Ali hočeš zamero?«

»Bog varuj! Denar ni za zamero. Meni se tak najmanj zameri, ki mi pošteno plača.«

»Kjer se denar oglasi, tam prijateljstva več ni.«

»Ne, ne! Kjer denarja ni, tudi za prijateljstvo priče ni.«

»Tiho mi bodi z denarjem!«

»Če denarja nočeš, ti pa nekaj drugega ponudim: hišo, grunt in vse, kar je zraven.«

»Haha,« se je jagar zasmeljal, »to bi kar bilo, če me grof našene.«

»Zakaj bi te nagnal?«

Za mesec maj

vam nudimo sledeče kipe:

Sroce Marijino								
cm	17	20	25	30	35	37	42	
Din	25.-	44.-	50.-	50.-	94.-	102.-	110.-	
cm	50	60	60					
Din	172.-	155.-	300.-					
Marija Brezmadežna								
cm	12	15	21	25	28		30	
Din	8.-	12.-	30.-	56.-	45.-	62.-	70.-	80.-
cm	42	60	85					
Din	150.-	300.-	400.-					
Lurška Marija								
cm	16	20	25	37	42	50	65	90
Din	12.-	40.-	50.-	102.-	125.-	160.-	155.-	350.-
Marija z Jezusom								
cm		25	65					
Din		55.-	160.-					

Pri naročilu napišite velikost in ceno.

Priporočamo se za naročila!

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

službeni karijeri, je vendar pri ljudskem štetju 40% prebivalcev izjavilo, da se še priznavajo vernim. Toda število verujočih je neizmerno večje.

V Rusiji je zdaj okrog 30.000 pravoslavni župnij. Da nastane župnija, se mora po zakonu podpisati vsaj 20 prebivalcev, ki vzamejo na se odgovornost za vse delo župnije. Na ta način je takih javnih delavcev pravoslavne cerkve najmanj 600—700.000. Pripeti pa se, da je takih ustanoviteljev župnij dostikrat veliko več kot zahteva zakon. Vsi ti ljudje stoje kot poroki s svojim imetjem in častjo za denarne in davčne obveznosti, ki jih ima cerkev do države. Še pred nekaterimi leti, ko je divjal javni boj zoper vero, so take moze preganjali in so jih pošiljali v izgnanstvo.

»Tebi že lahko povem. Nesreča se mi je zgodila. Blizu sto gamsov mi je poginilo; sneg jih je zasul. Zdaj sem prišel, da povem grofu.«

»Ni je nesreče brez sreče navrh. Ali se bojiš grofa?«

»Ali si že čul kdaj, da se koga bojim? Ne živega vraga se ne bojim! Sicer pa prav nič ne morem, če se je nesreča zgodila.«

»Je prav! Pa me le poslušaj in lepo ponižen bodi pred gospodom grofom!«

»Kakor bo on! Če mi bo on tolsto narezoval, mu ne bom tenko vračal.«

»Varji se! S trdimi bučami je kakor s piskri. Če treskneti dva skup, jih pa pobiraj črepinje! ... Ali naj bo kakor že! Ti že vem za pomoč, če bo treba. Pridi, ko pri grofu opraviš, k Belemu konjičku pridi! Tam bom čez noč. Te bom čakal. Boš kaj šul, da ti bodo uhlji prekratki.«

»Kaj neki?«

»Potrpljenje je božja mast. Le počakaj in potrpi! Pri Belem konjičku bova lepo povečerjala in kako kupico popila; tam ti bom vse novice razložil. Pojdi zdaj! Pa glej, da prideš še pred mrakom! Zbogom ta čas!«

Možic je odracal po eni ulici, jagar pa po drugi na grad svojega gospoda, grofa Kristalnika.

Grof je sprejel svojega jagra nad vse prijazno. Nesreča z gamsi ga je sicer bridko zadela, vendar ni rekel jagru ne ene žale besede, temveč ga je po-

Nova konstitucija, ki je priznala nekaj državljanских pravic duhovnikom, je tudi podprla delovanje cerkvenih krogov. V vaseh se trudijo, da bi zboljšali pravni položaj duhovništva. Dela se na to, da bi duhovniki kot agronomi in uradniki bili ravnopravni drugim uradnikom v kolhozih. Bolj in bolj se tudi zahteva, da bi oblast priznala cerkvene praznike in da bi se take dni ne sklicevali razni shodi.

Toda vsak optimizem, da bi se izvršila sprava med oblastjo in cerkvijo, bi bila velika zmota. Resnično je samo to, da je nacionalni kurz zboljšal odnose do pravoslavne in do vseh drugih ver. Kot politični faktor se pravoslavna cerkev še dolgo ne more vzeti v račun. Za njeni duhovni upliv jo čaka še težka borba. Protiverska propaganda je v Rusiji še vedno na dnevnem redu, le da se vodi bolj previdno.

»Izvestja« od 10. marca t. l. poročajo, da je število borbenih brezbožnikov od petih milijonov udov padlo na dva milijona. A tajnik zveze brezbožnikov Olešuk smatra to številko za preveliko in trdi, da

je število brezbožnikov manjše. In še ti ostali brezbožniki niso borbeni, kot so bili prej, marveč krotki ter so se več ali manj spravili z verskimi navadami ruskega naroda.

Zvezi brezbožnikov so prej dejansko jako močno pomagali komsomolci. Sedaj je ta pomoč odpadla. Komsomolsko izdajateljstvo »Molodaja Gvardija« je popolnoma opustilo izdajo vsake protiverske literature. Tudi delavski klubi sistematično odklanjajo prošnje brezbožnikov, da bi pri njih prirejali protiverska predavanja in lekcije.

Največji udarec zvezi brezbožnikov po pisavi »Izvestij« pa prizadeva to, ker so njeni člani malo izobraženi. Za kulturno borbo proti verujočim brezbožniki niso sposobni. Cerkovniki se nauče marsikaterih reči, duhovniki imajo pridige o novi konstituciji. Za take pridige so izdelane posebne teze. Brezbožniki ne morejo proti tej delavnosti ničesar postaviti.

Tako se glasi zanimivo poročilo. Kakor se vidi, se v Rusiji vendar dani. A. K.

Prevalje. Pokopali smo pretekli petek ob veliki udeležbi 72letnega Franca Stopar. Pokojni je bil ugleden in spoštovani krščanski mož. Naj v miru počiva! Preostalim pa naše sožalje!

St. Peter na Kronske gori. Vsi smo s čustvovanjem spremljali našo domačo župljanko M. Vrhovnik, po domače Bavh, ko je pred kratkim šla iskat zdravja v mariborsko bolnico. Po prestani operaciji se je kmalu vrnila domov z nado, da bo še dolgo živela; saj je bila stara šele 48 let. Toda čez nekaj ur po prihodu iz bolnice je vsled oslavljenja srca mirno zaspala v Gospodu ter nas na tem svetu za vedno zapustila. Ko se je raznesla vest o njeni smrti, se je začelo vsakemu oko rositi. Žalovati in zdihovati so začeli

sorodniki, znanci in vsi, rekoč: »Kako velika škoda, da nas je zapustila dobra Bavhova mama!« Bila je res dobra in odlična v svojem srcu. Ko jo je obiskovalo trpljenje, je vedno iskala pomoči v sv. veri in tolažbe v sv. obhajilu, kjer jo je Kristus potolažil in solze obrisal, da se je pomirila in razveselila. Bila je velika dobrotnica revežev in domače župnijske cerkve. Zato re- vse žaluje za njo. Njena dobra dela pa so jo spremljala k sodbi pred večnim Sodnikom, ki ji je dal za njen trud vedno plačilo v nebesih. Zato naj ostane ona pri vseh v trajnem in blagem spominu!

Sv. Anton v Slov. goricah. Pri nas je nenadoma umrla 66letna Marijina družbenica Paluc

hvalil, da je s pogumno preudarnostjo toliko živali rešil smrti v plazovih. Plačal mu je za četrta leta in mu navrgel še petnajst goldinarjev, češ, ker tako skrbno in zvesto opravlja težko službo.

Lahkega srca je odhajal jagar z gradu in zavil je naravnost k Belemu konjičku, kjer ga je Gašpar že čakal za mizo. Ko mu je povedal, kako prijazen je bil grof, je možic pozibal glavo sem in tja in dejal skrivnostno:

»Grof te ima rad. Že ve, zakaj.«

»Zakaj?« je poprašal jagar.

»Ne prašuj! Kdor preveč ve, tega rada glava boli. Najprej si morava dušo privezati.«

Gašpar je pomignil natakari in kaj kmalu je prinesla tečno večerjo in dve steklenici vina. Med jedjo mojster Gašpar ni skoraj ne besede spregovoril, ampak je počasi in pobožno užival božje darove.

Potem pa je jel na dolgo in široko tožiti, da je zdaj o pustu kupčija za nič in da so ljudje tako neznanosko lahkomišelnji; nič ne pomislijo, kaka dobrota je dežnik, ko bo vendar prav kmalu zime konec in se začena že čas deževja in nezdrave brozge in žlobudre.

Jagar je nekaj časa poslušal Gašparjevo modrovanje in jadikovanje. Ko pa mu je bilo čenč o dežnikih dovolj, je dejal nestrpno:

»No, zdaj pa povej, kaj veš novega!«

(Dalje sledi.)

gu. Človek bi mislil, da so tale tu kakšne srčne zadeve glavno pobudo. Toda temu ni tako. V večini primerov so jih gnali v svet družinski prepri in šele v drugi vrsti ljubezenske zgodbe. Strah pred kaznijo in odpor proti kakšnemu vsiljenemu poklicu sta odločala le v redkih primerih.

—

Zlata tla Južne Afrike

Iz Johannesburga poročajo, da so geološke preiskave potrdile domnevo, da leži skoraj vse ozemlje Južnoafr. unije na plasteh zlatonosne rude. Razen zlata je v teh plasteh še mnogo drugih rudnin. Iz tega razloga je pričakovati, da se bo rudniška industrija v Južni Afriki še dalje razvijala.